

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010180
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3519010180.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jána Odnogu a členov senátu S. I. O. D.. H. F., v trestnej veci obžalovanej: O. C., R.. XX.X.XXXX C. T., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 25.6.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaná: O. C., W.. Z., R.. XX.X.XXXX C. T., trvalé bydlisko J., W. XXX, t.č. ÚVV Ilava

je vinná, že

ako zamestnankyňa finančnej učitárne Základnej školy, Ul. Hurbanova 128/25 v Starej Turej, IČO: 36 125 121, v období od 24.5.2017 do 11.6.2018 v Starej Turej v priestoroch uvedenej školy si prisvojila finančné prostriedky uvedenej školy v celkovej výške 32.145,48 EUR tým spôsobom, že v úmysle vylákať finančné prostriedky školy uvádzala do omylu ďalších zamestnancov školy tak, že na rôznych príkazoch na prevod finančných prostriedkov pozmenila čísla účtov, pozmenila podpisové doložky, sama si vystavila dobropisy, napodobnila podpis riaditeľky školy, pričom pri uhrádzaní faktúr nahlasovala a diktovala ďalším zamestnankyniam školy svoje čísla účtov pod falošnou zámienkou uhrádzania finančných prostriedkov obchodným partnerom školy a iným osobám, následne z bankových účtov školy č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /fondový účet a č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/, takto upravenými príkazmi a diktovaním svojich čísiel účtov na úhrady si podvodným spôsobom nasmerovala tok finančných prostriedkov z bankových účtov školy na svoje bankové účty č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Č.. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Č.. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX O. Č.. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom vyššie uvedeným spôsobom sa jej podarilo zrealizovať nasledovné platby:

1. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /fondový účet/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 1.115,13 EUR dňa 7.3.2018 - bez dokladu,
2. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 240 EUR dňa 13.6.2017 - ako BOZP, zdravotná služba,
3. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 490,44 EUR dňa 20.9.2017 - vyúčtovanie elektriny bez dokladu,
4. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 234,42 EUR dňa 20.9.2017 - vyúčtovanie elektriny, kde uvedená suma ako preplatok z elektrárni na základe čísla faktúry XXXXXXXXXXXX, pozmenené znamienko z plus na mínus,
5. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 121,21 EUR dňa 26.9.2017 - vyúčtovanie vody, pozmenené znamienko plus na mínus na faktúre XXXXXXXXXXXX, pričom zavkladovala faktúru elektrárni a vydávala platbu ako faktúru vodárni,
6. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 500 EUR zo dňa 29.9.2017 -

písané ako platba za vodu faktúra č. XXXXXXXXXXXX, kde sú zavkladované dve faktúry v jednom prípade, avšak uhradená faktúra v prospech elektrárni a aj prevod na súkromný účet,

7. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 5.411 EUR zo dňa 2.10.2017 - vykázané ako dotácia na doklade z výpisu banky VÚB zo dňa 31.10.2017 - 40401 je zmenené znamienko z plus na mínus,

8. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 717,30 EUR dňa 19.12.2017 - vykázané ako oplechovanie altánku, chýba doklad, vykonaná duplicitná platba jedna za vykonané práce a jedna v prospech súkromného účtu,

9. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 810,47 EUR dňa 16.5.2018 - plyn, jednalo sa o duplicitnú platbu, jedna za poskytnutú službu jedna na súkromný účet,

10. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 360 EUR dňa 11.12.2017 - BOZP, zdravotná služba, žiaden doklad,

11. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 2.291,82 EUR dňa 19.10.2017 - dobropis za plyn, kde bol vykonaný pozmenený dobropis č. 3, na doklade VÚB zo dňa 31.10.2017 - 40401 je zmenené znamienko z mínus na plus,

12. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 257,82 EUR dňa 11.9.2017 - ako vyúčtovanie vody, bez dokladu,

13. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 518,35 EUR dňa 21.3.2018 - elektrická energia, chýba faktúra,

14. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 810,47 EUR zo dňa 21.3.2018 - elektrická energia, bez dokladov,

15. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 392 EUR zo dňa 21.3.2017 - elektrická energia, bez dokladu,

16. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 1.341,14 EUR zo dňa 5.4.2018 - platba za teplo dodávateľovi Technotour na základe dokladu F. zo dňa 22.3.2018, kde bola zmenená faktúra zo znamienka plus na mínus, pozmenený podpis na platobnom poukaze č. 72 a bola uvedená faktúra uhradená dva krát, teda najskôr prešiel prevod v prospech súkromného účtu a následne až zaplatená faktúra, 1

17. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 1.768,62 EUR zo dňa 24.5.2017 - dobropis za plyn, kde mali byť vrátené finančné prostriedky, avšak preposlané na súkromný účet s dokladom,

18. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 2.199,40 EUR zo dňa 6.7.2017 - vyúčtovanie dopravného, žiadne vyúčtovanie nebolo, príloha vystavená samovoľne, so sfalšovaným podpisom na doklade,

19. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 376,31 EUR zo dňa 18.7.2017 - vyúčtovanie elektriny bez dokladu,

20. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 725,02 EUR zo dňa 18.7.2017 - vyúčtovanie elektriny bez dokladu,

21. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 351,60 EUR zo dňa 18.7.2018 - vyúčtovanie elektriny bez dokladu, výpis účtu zo dňa 31.7.2017 č. XXXXX duplicitná platba,

22. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 1.075,20 EUR zo dňa 3.8.2017 -voda, chýba doklad,

23.z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 2.271,63 EUR zo dňa 13.11.2017 - výmena radiátorov, chýba doklad,

24. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 2.966,40 EUR zo dňa 20.11.2017 - plynový kotol, bez dokladu,

25. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 1.870,25 EUR zo dňa 5.6.2018 - kamerový systém, duplicitná platba, doklad chýba,

26. z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX /účet školy bežný výdavkový/ prevod finančných prostriedkov v prospech účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 2.929,48 EUR zo dňa 11.6.2018 - teplá voda, bez dokladu, čím spôsobila škodu Základnej škole, Ul. Hurbanova 128/25 v Starej Turej vo výške 32.145,48 EUR,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l a

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. k), l), § 37 písm. e) Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovanú pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 7.5.2019 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 824/18/3304-57 zo dňa 7.5.2019 na obžalovanú O. C., R.. XX.X.XXXX C. T., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe a vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.5.2019 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásila podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne preto predseda senátu postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanej kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaná odpovedala :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovanej : áno

d) či bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovanej : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu

odpoveď obžalovanej : áno

g) či bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,

odpoveď obžalovanej : áno

h) či sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,

odpoveď obžalovanej : áno

Nakoľko obžalovaná odpovedala na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jej priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na základe uvedeného, súd potom obžalovanú uznal za vinnú zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaná svojím konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu. Obžalovaná pritom konala ako trestne zodpovedná osoba v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie iba výsluchom obžalovanej, výsluchom znalkyne K.. I. Q., oboznámením spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2T/25/2017 a listinných dôkazov tak ako to vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Obžalovaná O. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že finančné prostriedky získavala z dôvodu, že ešte od júna roku 2014 spoznala na dovolenke v Turecku manželov, kde pracovali. Bol to kamarátsky vzťah. Po asi dvoch týždňoch po vrátení z dovolenky ju požiadal o priateľstvo manžel toho páru z Turecka. Volal sa K.. Robil v reštaurácii. Najskôr to bolo priateľské, potom to vyústilo do toho, že by chcel viac ako kamarátsky vzťah, že sa do obžalovanej zahľadel, zamiloval. Obžalovaná uvádzala, že nemá o toto záujem, že má manžela a rodinu a preto s ním dočasne nekomunikovala. Následne jej prišli fotky, kde mal tento človek dorezané ruky, nohy s tým, že ak s ním nebude komunikovať, nemá pre neho cenu žiť. Obžalovaná mala strach aby si neublížil, tak s ním komunikovala. Toto trvalo asi dva mesiace. Následne jej poslal tento človek fotku rodiny, jeho dvoch detí, uviedol jej, že jej manželke sa pohoršilo, a že manželka zomrela. Daný človek vyžadoval, aby ho mala rada, robil na ňu citový nátlak, že nechce aby mala iného a že ani on nebude mať inú. Prišlo to až do takého štádia, že začal pýtať peniaze, k čomu mu obžalovaná uviedla, že ona nemá toľko peňazí. On jej začal hovoriť, že ho klame a že jeho deti nemajú ani na oblečenie a jedlo. Hovoril, že nemá prácu. Obžalovaná najskôr odolávala a aj si ho zablokovala na facebooku. Ale asi tri dni na to jej jeho dcéra poslala fotku ako leží v nemocnici, že si podrezal žily kvôli nej, že keď s ním prestala komunikovať. Obžalovaná bola v domnení, že by to mohlo byť kvôli nej, opätovne sa kontaktovala s ním a začala robiť veci, za ktoré bola a je žalovaná. Požiadavky od tejto osoby boli častejšie a častejšie. Táto osoba povedala, že zabije aj seba a vytvárala tak psychický nátlak na obžalovanú. Obžalovaná bola pod tlakom, že by mala na svedomí smrť nejakej osoby, keby neposielala peniaze. Posielala aj zo svojich prostriedkov. Takto to išlo stále dookola. Keď to chcela ukončiť, povedala, že to tak ďalej nejde, povedala mu, že mu nechce dávať nádeje, že by sa dali dokopy do budúcnosti. Daný človek jej začal hovoriť, že má na Slovensku kamarátov a že keď si on niečo spraví, môže sa stať niečo aj jej alebo jej rodine. Obžalovaná sa začala báť o seba a o svojich najbližších. Zasa teda podľahla psychickému nátlaku a robila to, čo robila ďalej. Keď sa stalo, že opäť odmietla a zablokovala si danú osobu na sociálnej sieti, začala mať pocit, že je sledovaná a aj sa jej to potvrdilo. Raz, keď išla z práce, pristavili ju dvaja páni, ľudia tureckého pôvodu, ktorí hovorili po slovensky, ukázali jej fotku jej domu, fotku jej auta, povedali, že vedia, kde býva a že či nezabudla, čo je jej povinnosťou. Preto zasa pokračovala. Obavy u nej pretrvávali. Cez videohovor jej daná osoba ukazovala opakovane aj veľkú zbraň. Psychický stav sa jej zhoršil, mala zlé sny, dokonca akoby počula hlasy, že to musí robiť. Nikomu o tom nič nepovedala, ani rodine, ani psychiatricke ani psychologičke. Chvíľu sa zamestnala aj vo firme, kde robila manuálnu robotu, ale vtedy ju kontaktovala riaditeľka základnej školy, ktorá ju žiadala aby nastúpila, že má novú účtovníčku a tá riadne nevie svoju prácu vykonávať. Následne po tomto druhom raze sa zamestnala ako manipulantka v sklade, aj v budúcnosti sa chce zamestnať iba vo výrobe, aby nemala možnosť pracovať s peniazmi. Chcela by sa podrobiť aj liečeniu, aby sa jej zlepšil stav. Je ochotná absolvovať aj prípadnú súdom psychiatrickú liečbu. S K., keď bola v Turecku to bol iba úplne taký normálny vzťah, že chodil okolo v reštaurácii, a prehodili pár slov. Aj v prípade prvého odsúdenia sa jednalo ten istý problém. Ona to zamlčala a nikomu nepovedala aj prvý krát. Preto sa nezdôverila. Rodina sa to dozvedela až, keď to všetko prepuklo. Tie štyri roky akoby ani nežila. Z odcudzených peňazí ona nemala úžitok, tieto išli na účet danej osoby. Len malý zostatok jej

ostával z toho, čo odcudzila. Po predchádzajúcom odsúdení, kde dostala podmienku, si obžalovaná uvedomovala, čo jej hrozí pri pokračovaní v trestnej činnosti, ale bála sa o seba a svojich blízkych. Z toho dôvodu teda nad tým nejako ani nerozmýšľala. K. stretla osobne iba jediný raz, vtedy na dovolenke, odvtedy komunikovali iba na diaľku. Obžalovaná najskôr uviedla, že z jej strany vzťah neprerástol do inej roviny, obžalovaná mu musela odpisovať, že na neho myslí, že ho ľúbi. Obžalovaný jej hovoril, že chce s ňou žiť, aby sa rozviedla a aby žili spolu v Turecku kde si založia spoločnú rodinu. Peniaze začal pýtať asi 3 mesiacoch. Obžalovaná zvažovala aj oznámiť vec polícii, ale nakoniec ju premohol pocit strachu, tak od toho upustila. Peniaze posielala K. stále na ten istý účet aj v prípade prvého odsúdenia väčšinu peňazí z tých, čo odcudzila mu posielala. Ich vzťah nebol viac ako kamarátsky. Obžalovaný požadoval aj cez telefón, aby mali intímny vzťah ale obžalovaná nechcela. K. jej ukazoval aj fotky detí. Obžalovanej sem tam posielal aj fotky prirodzenia, na čo mu obžalovaná uvádzala, že ona nemá záujem o nejaký takýto vzťah. Komunikoval niečo trochu po anglicky, ale väčšinou cez prekladač, obžalovaná sa za tú dobu potom niečo naučila. Komunikovali cez facebook. Boli aj videohovory ale tých bolo málo. Písomný kontakt cez facebook bol skoro každý deň, neustále. K. jej písal každý deň, obžalovaná mu odpisovala pravidelne v deň, keď jej napísal alebo nasledujúci. Asi tri krát cez videohovor jej ukazoval veľkú zbraň a hovoril, že si ublíži alebo ublíži svojim deťom. Rodina nevedela o tomto nič, ona skrývala tento dennodenný kontakt s K., nevedel o tom nikto. Manžel jej do mobilu nechodil a nebol pri nej, keď písala. Keď sa náhodou opýtal, povedala len, že komunikuje s priateľmi. Obžalovaná uviedla, že je ochotná predložiť komunikáciu z facebooku. Následne na to dodala, že v skutočnosti ako už uviedla, že toto celé trvalo dlhšiu dobu a ona po čase začala pociťovať ku K. aj náklonnosť, lichotilo jej to, ale v skutočnosti nikdy neplánovala, že by opustila manžela a išla žiť niekde do Turecka. Následne po porade s obhajcom uviedla, že komunikáciu vlastne nemôže predložiť, nakoľko ju pravidelne vymazávala, teda sa k nej asi nedostane. Mazala si komunikáciu každý druhý, tretí deň asi. K náhrade škody v prvom prípade došlo tak, že si zobrali s manželom úver. Na otázku, čo povedala manželovi, keď si museli brať úver v prvom stíhaní kvôli náhrade škody, obžalovaná uviedla, že ona si nepamätá, čo manželovi povedala, že kde sú peniaze. Hľadali riešenie ako nájsť peniaze. Obžalovaná napriek tomu, čo uviedla na začiatku výsluchu následne povedala, že pri prvom stíhaní rodine možno povedala, že kde a komu posielala tie ukradnuté peniaze. Oni ale boli asi v tom, že sa to týmto prvým odsúdením skončilo. Ale nepovedala im dôvod. Nevie si to už presne vybaviť. Psychiatrickú ambulanciu navštevuje asi od roku 1994. Uviedla, že sa liečila na ťažké depresie. Liečila sa vždy len ambulantnou formou. Na pojednávaní ešte dodala, že keď posielala peniaza na daný zahraničný účet, sama tam uvádzala osobu príjemcu, resp. majiteľa účtu.

K.. I. Q., znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa pridriava záverov znaleckého posudku č. 2/2019, ktorý na obžalovanú vypracovala. Obžalovanú vyšetrovala dva krát, prvý krát v roku 2017 pri prvom skutku a druhý raz v januári 2019. Vychádzala aj zo zdravotnej dokumentácie od roku 1995 u rôznych psychiatroch. Závety boli neurasténia, čo sú polymorfné somatické obtiaže zapríčinené zlým psychickým stavom, chodila pravidelne na kontroly, užívala antidepresíva, zle spala, bolesti hlavy, nechutenstvo, zažívacie ťažkosti, palpitácia srdca. Závažnosť obtiaží môže kolísať. Občas počas akútneho zhoršenia sa jej choroba premietla do ľahkej alebo stredne ťažkej depresie. Až pri druhom vyšetrení obžalovaná uviedla motív, preto to uzavrela ako závislú poruchu. Osoba trpiaca závislou poruchou sa bojí, že určitú osobu stratí, bojí sa jej nevyhovieť, bojí sa, že ju osoba prestane mať rada, že bude opustená. Tiež diagnostikovala úzkostne depresívnu poruchu. Ťažkú depresiu jej diagnostikovali až po prevalení tohto druhého konania. Dovtedy maximálne stredne ťažká depresia. Obžalovaná nemala bludy, halucinácie, ani poruchu kontaktu s realitou. Znalkyňa uviedla, že ona nemá možnosť overiť si pravdivosť výpovede obžalovanej, preto vychádzala iba z jej výpovede, a preto vec uzavrela ako závislú poruchu osobnosti, ale dodala, že rozpoznávacie a ovládacie schopnosti neboli znížené v podstatnej miere. U obžalovanej je emočné podfarbenie iné, svoje správanie môže vysvetľovať po svojom. U obžalovanej sa jedná o abnormnú osobnosť, závislú, nevie odrieknuť niečo osobe, na ktorej jej záleží, nedokáže jej odporovať. Obžalovaná je viac ovplyvniteľná a sugestibilná osoba. Na otázku, či správanie obžalovanej bolo v súvislosti s jej ochorením spáchané znalkyňa uviedla, že síce v súvislosti s poruchou osobnosti sa situácia odohrala, bola ovplyvniteľná a sugestibilná, ale v podstate sa jednalo o sofistikované konanie, bola potrebná racionálna kontrola, trvalo to roky, bola to schopná uskutočňovať roky tieto podvody, preto jej ovládacie a rozpoznávacie schopnosti nemožno považovať za významne znížené ale iba forenzne nevýznamne. Znalkyňa uviedla, že turecký občan mohol byť osobou, ktorý ju manipuloval. Je pravdepodobné, že obžalovanej na vzťahu s tureckým občanom záležalo, obžalovaná ten vzťah nechcela ukončiť, naopak chcela ho naďalej udržiavať a zachovať, bála sa, že ho stratí a bála sa aj, že by o neho prišla, preto

sa mu bála povedať nie. Podľa zistení znalkyne sa jednalo o mimomanželský vzťah, ktorý obžalovaná nechcela ukončiť a chcela ho udržiavať, bála sa, že by tento vzťah skončil. Znalkyňa ďalej uviedla, že počas preštudovania viac ako 20 ročnej zdravotnej dokumentácie obžalovanej, ktorá sa liečila u rôznych psychiatroch, nezistila predtým u obžalovanej závislú poruchu osobnosti. Pri určení diagnózy sa opierala výlučne o výpoveď obžalovanej, o nič iné. Počas prvého vyšetrenia v roku 2017 to neuvádzala, pretože tam takú informáciu nemala. Vtedy v roku 2017 jej obžalovaná uviedla, že to robila preto, že peniaze potrebovala pre svoje deti, na rodinu, na štúdium, že musia skromne žiť, a že aby jej deti mohli vyštudovať. Z dôvodu dlhodobých depresíí, obžalovaná mala celkovo zhoršenú kvalitu života, nechť do života, nespavosť, trvalo užívala lieky, liečila sa neustále. U obžalovanej počas liečenia nenastala žiadna konkrétna udalosť, ktorá by mohla zhoršiť jej zdravotný stav. Išlo skôr o nekonkrétne veci typu, veľa práce, nechť do života. U obžalovanej sa prejavovali aj typické príznaky depresíí, znížená frustračná tolerancia, vyčerpanosť, zvýšená záťaž zvládať pracovnú činnosť. Znalkyňa uviedla, že keby obžalovaná trpela ťažkou depresiou, nebola by pravdepodobne schopná zvládať nápor celej trestnej činnosti, ktorý táto prináša, avšak pri ľahkej depresii a sem tam stredne ťažkej bola schopná toto sofistikované dlhodobé konanie realizovať. K prognóze obžalovanej do budúcnosti znalkyňa uviedla, že u obžalovanej je možné zmierniť ťažkosti závislej poruchy osobnosti, najlepšie u psychológa psychoterapiou. Vždy je však nevyhnutné jej vlastná vôľa chcieť niečo zlepšiť a zmeniť. Psychiatrická farmakoliečba nie je u obžalovanej možná. Porucha osobnosti je nevyliciteľná, môžu sa čiastočne zlepšiť príznaky. Znalkyňa nenavrhuje liečenie, nakoľko toto obžalovaná pravidelne dobrovoľne navštevovala dlhodobo.

Z analýzy platieb a prehľadu výpisov z účtov z Tatrabanky od 1.3.2017 do 21.1.2019 vyplýva, kde majiteľkou účtu bola obžalovaná vyplýva, že obžalovaná v podstate krátko na to (niekedy v daný deň, niekedy nasledujúci alebo v krátkom časovom odstupe) ako jej prišli odcudzené finančné prostriedky zo základnej školy v Starej Turej, tieto zaslala skoro v celej výške na zahraničný účet č. T. XXXX XXXX XXXX XXXX XX, kde ako príjemcu platby uviedla osobu K. O., tureckého občana.

Z prehľadu výpisov z účtu v Prima Banke (č.l. 579 až 625) - výpisy z účtu vo veci predchádzajúceho odsúdenia obžalovanej sp. zn. 2T/25/2017, Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, č. účtu IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX vyplýva, že obžalovaná v danom konaní spreneverené peňažné prostriedky zasielala na zahraničný účet č. T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XX rovnako krátko na to, ako jej prišli na účet. Ako príjemcu a majiteľa účtu uvádzala rovnako osobu K. O.. V niektorých prípadoch uvádzala ako príjemcu a majiteľa účtu nielen osobu K. O. ale aj svoju osobu, O. C. (napr. dňa 27.7.2016, 30.5.2016, 7.11.2014, 20.11.2014...).

Z prečítaného znaleckého posudku č. 26/2017 K.. I. Q. vypracovaného v konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/25/2017 na obžalovanú vyplýva, že v danom konaní bola u obžalovanej zistená recidivujúca depresívna porucha ľahkého až stredne ťažkého stupňa, bez psychotických príznakov a neurasténia. Pri danom psychiatrickom vyšetrení uvádzala znalkyni, že odcudzené prostriedky chcela použiť na štúdium pre syna, ona mala nízky zárobok, požičiavala si od rodičov, na dovolenke dlho nebola. Obžalovaná sa pred znalkyňou nevyjadrovala o osobe K. O., ani že by mala peniaze posielat' na zahraničný účet.

Z prečítanej výpovede obžalovanej v konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/25/2017 zo dňa 22.3.2017 vyplýva, že tam obžalovaná uvádzala, že všetky peniaze, ktorý si podvodne previedla na svoje účty použila pre osobné potreby. Taktiež v danom konaní uviedla, že nebola pod nejakým psychickým tlakom.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. k) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel' pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel' priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. e) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' zneužil svoje zamestnanie, povolanie, funkciu alebo postavenie na dosiahnutie neoprávnenej alebo neprimeranej výhody.

Podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútka páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanej ako druh trestu trest odňatia slobody a to pod dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 4 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odpisu z registra trestov a oboznámeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/25/2017 súd zistil, že obžalovaná bola doposiaľ jedenkrát odsúdená za spáchanie trestného činu a to rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 13.10.2017 právoplatným dňa 13.10.2017, z ktorého vyplýva, že obžalovaná bola odsúdená za pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody 30 mesiacov (pod zákonnú dolnú hranicu trestnej sadzby) s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom a uložením skúšobnej doby v trvaní 3 roky. Taktiež bola obžalovanej uložená povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a bol jej uložený trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek pracovnú činnosť spojenú s hmotnou zodpovednosťou v trvaní 2 roky. Obžalovaná bola v danom konaní odsúdená za 26 skutkov pokračovacieho zločinu sprenevery, ktorých sa dopúšťala v období od 7.11.2014 do 4.10.2016 ako účtovníčka Základnej školy v Novom Meste nad Váhom.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 4Pv 742/07 - 19 zo dňa 7.11.2007, právoplatného dňa 7.11.2007 vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne zastavil podľa § 215 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku trestné stíhanie pre prečin sprenevery medzi obžalovanou a poškodeným, Základnou školou v Novom Meste nad Váhom, pretože schválil zmier medzi obžalovanou a poškodenou Základnou školou. Obžalovaná pritom v danom konaní priznala, že „si v presne nezistené dni v mesiacoch október, november, december roku 2005 prisvojila finančnú hotovosť v celkovej sume 47.100 Sk, ktorá bola vybraná od rodičov žiakov Základnej školy v Novom Meste nad Váhom, na čiastočnú úhradu za pobyt žiaka v ŠKD za mesiace október, november, december 2005, pričom uvedené finančné odvedené prostriedky mala obvinená povinnosť ako pokladníčka školy vložiť na príjmový účet školy, čím obvinená si prisvojila cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobilá tak Základnej škole škodu vo výške 47.100 Sk“.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že obžalovaná bola postihnutá za spáchanie jedného dopravného priestupku.

Zo správy povesti Obce Kočovce zo dňa 27.5.2019 vyplýva, že obžalovaná nebola v obci riešená za žiadny priestupok. V čase vykonávania mandátu poslankyne a členky komisie si svoje povinnosti plnila, aktívne sa zapájala aj do diania v obci.

Zo správy ÚVV Ilava zo dňa 13.5.2019 vyplýva, že obžalovaná sa správa na požadovanej úrovni, nedovolené činnosti sa nedopustila, disciplinárne riešená nebola ani jej nebola uložená odmena. Prejavila záujem o zaradenie do práce a zapája sa do drobných upratovacích prác a pomocných prác. Základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby si plní a priebeh výkonu väzby je bezproblémový.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovanej zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaná priznala a svoj čin úprimne oľutovala a ďalej podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, že nahradila v celom rozsahu spôsobenú škodu v dôsledku čoho si už ani poškodený náhradu škody v trestnom konaní neuplatnil. Súd u obžalovanej v podstate zistil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, tým, že svojím vyhlásením o vine napomáhala pri dokazovaní orgánu na to určenému

a to v súdnom konaní súdu, čím ho odbremenila od dokazovania na hlavnom pojednávaní. Spáchanie skutku pritom priznávala už aj v prípravnom konaní. Vzhľadom však na to, že súd použil zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona per analogiam a uložil trest pod zákonnú zvýšenú dolnú hranicu trestnej sadzby, nemohol už súčasne priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože danú skutočnosť už zohľadnil v rámci ukladania trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby (viď napríklad uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/128/2018 zo dňa 17.1.2019). U obžalovanej súd zároveň zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. e) Trestného zákona, že obžalovaná zneužila svoje zamestnanie na dosiahnutie výhody. Obžalovaná bola zamestnaná nie ako účtovníčka ale ako zamestnankyňa učtarne základnej školy. Obžalovaná tak prichádzala do kontaktu a mala prístup k rôznym faktúram a platbám, k účtovným dokladom v tejto súvislosti svoju prácu vykonávala aj tak, že diktovala čísla účtov osobe oprávnenej nakladať s prostriedkami školy, pričom pozmeňovala tieto čísla a diktovala iné, vystavovala sama dobropisy, pozmeňovala čísla účtov, pričom všetky tieto skutočnosti mohla robiť len na danej pracovnej pozícii, teda zneužila svoje zamestnanie na páchanie trestnej činnosti. Súd pritom vychádzal z toho, že ak by bola napríklad na pozícii učiteľky alebo školníčky, nemala by prístup k takýmto listinným dokumentom, nebola by oprávnená diktovať zmenené čísla účtov iným osobám, a vykonávať ďalšie podvodné konanie, preto páchanie trestnej činnosti je v priamej súvislosti s vykonávaním jej zamestnania a z neho vyplývajúcej náplne práce, čo obžalovaná nepochybne zneužila. Súd nezistil iné priťažujúce okolnosti u obžalovanej a to ani okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona navrhovanú prokurátorom, že už bola odsúdená za spáchanie trestného činu. V tejto súvislosti súd uvádza, že je síce pravdou, že obžalovaná už bola právoplatne odsúdená za spáchanie trestného činu v konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/25/2017, avšak jedná sa o jej jediné odsúdenie a toto odsúdenie je súčasne už okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (§ 38 ods. 5 Trestného zákona - opätovné spáchanie zločinu) a preto nemôže byť súčasne aj priťažujúcou okolnosťou, nakoľko to vylučuje ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona a došlo by tým k porušeniu zásady „ne bis in idem“. Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 104/2009 sa pritom zhodlo v tom, že okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby môže byť aj okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona. Súd zároveň nezistil ani iné poľahčujúce okolnosti uvádzané obhajobou, k čomu sa vyjadruje nižšie.

Obžalovanú súd odsúdil za pokračovanie zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba v rozmedzí od 3 do 10 rokov. Vzhľadom na to, že obžalovaná sa opätovne dopustila spáchania zločinu (konanie 2T/25/2017), pretože pokračovací zločin je dokonaný spáchaním posledného čiastkového útoku, ktorý spáchala dňa 11.6.2018 a trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin v zmysle § 122 ods. 10 Trestného zákona, pričom predchádzajúce odsúdenie bolo právoplatné dňa 13.10.2017, do úvahy pripadal obligatórne (keďže sa nejednalo o uloženie zvýšeného úhrnného alebo súhrnného trestu podľa § 38 ods. 7 Trestného zákona) postup podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona vo vzťahu k odsúdeniu za pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 13.10.2017 právoplatným dňa 13.10.2017, na ktoré odsúdenie možno prihliadať, pretože nie je zahladené ani nebolo zrušené. Uvedená skutočnosť nebola sporná ani medzi stranami, obhajoba však považovala takto zvýšenú trestnú sadzbu za neprímerane prísnu pre obžalovanú. Z uvedeného dôvodu sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 5 a postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zvyšovala o jednu polovicu, a súčasne z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností sa v zmysle § 38 ods. 3 znižovala horná hranica zákonom ustanovenie trestnej sadzby o jednu tretinu. Za tejto situácie je nevyhnutné najskôr znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a následne z upravenej trestnej sadzby vypočítať zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu (viď napríklad uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/95/2018 zo dňa 9.10.2018, 2To/128/2018 zo dňa 17.1.2019). Ide o spôsob výpočtu trestnej sadzby výhodnejší pre obžalovanú pri neexistencii jednoznačne uvedeného postupu v Trestnom zákone. Týmto spôsobom sa horná hranica trestnej sadzby upravuje z 10 rokov na 7 rokov a 8 mesiacov (rozdiel trestnej sadzby 84 mesiacov/3 = 28, potom 120 mesiacov - 28 = 92 mesiacov = 7 rokov a 8 mesiacov). Následne sa upravuje dolná hranica trestnej sadzby zvýšením o jednu polovicu zo sadzby 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov a to na 5 rokov a 4 mesiace na dolnej hranici (rozdiel trestnej sadzby 56 mesiacov/2 = 28 mesiacov, potom 36 mesiacov + 28 mesiacov = 64 mesiacov = 5 rokov a 4 mesiace). U obžalovanej preto prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v trestnej sadzbe od 5 rokov a 4 mesiace až 7 rokov a 8 mesiacov.

Súd pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody, ktorý druh trest musel súd obligatórne v prípade obžalovanej za spáchaný zločin ukladať v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona, prihliadol aj na samotný postoj obžalovanej k spáchanému trestnému činu, teda, že sa k spáchaniu priznala,

trestný čin oľutovala a na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie, že je vinná. Taktiež súd prihliadol k tomu, že obžalovaná škodu v celej výške uhradila. To boli hlavné dôvody, prečo podľa názoru súdu pripadal do úvahy postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu SR uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov č. 5/2017, z ktorého dôvodu súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody pod zákonom určenú zvýšenú dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 4 roky a 6 mesiacov. Súd pri úvahách o výške trestu a pri rozhodovaní, prečo neuložiť trest ešte miernejší u obžalovanej sa spravoval nasledovnými úvahami pri vyporiadaní sa s obranou obžalovanej, resp. okolnosťami, ktoré v konaní uvádzala. Ohľadom škody, kde podľa názoru obžalovanej je absolútne výnimočné, že sa škoda nahradila ešte pred stíhaním obžalovanej, súd má za to, že hoci náhrada škody je okolnosťou, na ktorú súd môže prihliadať pri určovaní trestu a aj prihliadol, skutočnosť, že sa nahradila ešte pred stíhaním obžalovanej mohla byť motivovaná aj tým, aby sa celá vec nemusela vôbec postúpiť orgánom činným v trestnom konaní. Okrem toho, zákon nestanovuje nejaké špeciálne privilégium, ak dôjde k náhrade škody pred začatím stíhania páchatel'a. Súd pritom vyslovuje názor, že náhrada škody je zohľadnená ako pohľadujúca okolnosť ku ktorej súd prihliada pri konečnom rozhodovaní o výške trestu, avšak skutočnosť náhrady škody nemožno vnímať tak, že ak nahradím škodu, mal by som dostať najnižší možný trest. Potom by to pôsobilo dojmom, že pokojne budem páchať trestnú činnosť a keď ma nechytia, peniaze nevrátim a ak ma náhodou chytia, rýchlo ich vrátim a dostanem najnižší trest. S uvedeným názorom sa súd nestotožnil a to aj s prihliadnutím na to, že sa to obžalovanej nestalo prvý krát. Súd ďalej prihliadol k tomu, že obžalovaná má sklón k páchaniu obdobnej trestnej činnosti. Nemožno totiž prehliadať predchádzajúcu trestnú činnosť obžalovanej. Jednak pokračovací zločin sprenevery, kde obžalovaná spáchala rovnako ako v tomto konaní 26 čiastkových útokov a ešte predtým spáchala prečin sprenevery, kde bol uzatvorený zmier na okresnej prokuratúre v Trenčíne. V oboch prípadoch išlo o prostriedky základnej školy, ktoré si obžalovaná prisvojila. V prípade prvého odsúdenia obžalovaná dostala podmienený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom bola poučená o tom ako sa správať v dobe plynutia skúšobnej doby. Za zmienku pritom stojí aj to, že dňa 16.6.2017 uzatvárala obžalovaná na prokuratúre dohodu o vine a treste, kde sa priznala, ľutovala svoj skutok, pričom iba tri dni predtým spáchala čiastkový útok pokračovacieho zločinu za ktorý je súdená v tomto konaní. Okrem toho, 4 čiastkové útoky spáchala aj v krátkom časovom odstupe po konaní o dohode o vine a treste, v júli 2017. Ďalej súd poukazuje na to, že hoci obžalovanej bol uložený aj trest zákazu vykonávať akúkoľvek činnosť spojenú s hmotnou zodpovednosťou, obžalovaná napriek tomu si aj tak našla spôsob, „cestičku“ ako sa aj napriek zákazu dostať k finančným prostriedkom, keď ako zamestnanec učárne si najskôr získala dôveru svojich kolegyň a potom jej nerobilo problém túto dôveru zneužiť napríklad diktovaním iných čísiel účtu ako boli na faktúrach, kedy už nebola kontrolovaná. Súd pritom prihliadol aj na spôsob spáchania trestného činu. Jednalo sa o 26 čiastkových útokov v priebehu viac ako roka, išlo o premyslené, plánované, vynaliezavé, sofistikované konanie obžalovanej bližšie popísané v skutkovej vete výroku rozsudku, nejednalo sa teda o žiadny „skrat“ alebo výnimočné konanie v zmysle „náhodou sa jedenkrát naskytila príležitosť“. Obžalovaná takýmto spôsobom existovala po dobu viac ako rok a v predchádzajúcom konaní viac ako dva roky a to aj napriek tomu, že má podľa zistení znalkyne diagnostikovanú depresiu, ktorá sa okrem iného prejavuje aj zníženou frustračnou toleranciou, či zníženou schopnosťou zvládať pracovnú záťaž. Obžalovaná teda bola schopná zvládať tento tlak, ktorý v súvislosti s páchaním trestnej činnosti musel byť na ňu vyvíjaný po dobu viacerých rokov a napriek tomu trestnú činnosť páchala. Obžalovaná v rámci svojho výsluchu obsiahlo popisovala aj motív svojho konania, ktorý je podľa jej názoru dôvodom na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Trestného zákona a to aj s poukazom na jej zdravotný stav. Tu je potrebné uviesť, že znalkyňa K.. I. Q. u obžalovanej diagnostikovala závislú poruchu osobnosti a úzkostne depresívnu poruchu. Znalkyňa ale jednoznačne uviedla, že rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovanej sú znížené iba forenzne nevýznamne. Obžalovaná dobre vedela, čo robí. Taktiež znalkyňa uviedla, že diagnózu závislej poruchy osobnosti u obžalovanej zistila až pri poslednom vyšetrení, pričom vychádzala výlučne z toho, čo jej uviedla obžalovaná, čo si znalkyňa nevie bližšie overiť, preto sa aj vyjadrovala v niektorých otázkach slovom „pravdepodobne“. Znalkyňa vyšetřovala obžalovanú aj v roku 2017 v predchádzajúcom trestnom konaní, kde uvedenú závislú poruchu osobnosti nezistila (obžalovaná jej nič o tureckom občianovi nehovorila a hovorila, že peniaze minula pre rodinu) a takáto porucha nebola u obžalovanej zistená ani u jedného psychiatra za viac ako 20 rokov, počas ktorých sa obžalovaná dlhodobo psychiatricky liečila, čo zistila znalkyňa po preštudovaní zdravotnej dokumentácie obžalovanej. Obrana obžalovanej, prečo páchala trestnú činnosť bola prednášaná v tom duchu, že obžalovaná mala byť v podstate pod nejakým psychickým nátlakom osoby K. O., tureckého občiana, ktorého spoznala na dovolenke v roku 2014 a ktorému posielala finančné prostriedky. Skutočnosť, že posielala finančné prostriedky na zahraničný účet bola v

konaní preukázaná. Ako príjemcu účtu uvádzala obžalovaná osobu K. O. avšak v niektorých prípadoch ako príjemcu uvádzala aj svoje meno a priezvisko ako je to popísané vyššie. Uvedená osoba (K.) ju mala citovo vydierať, že si niečo urobí alebo rodine, mala vytvárať na obžalovanú nátlak, dokonca obžalovanú mali kontaktovať osoby spriaznené s touto osobou a mali jej ukazovať fotky jej domu, rodiny a hovoriť, nech peniaze posiela. Obžalovaná mala byť vo vzťahu nejakej odkázanosti, či podriadenosti na osobu tureckého občana a nemohla inak len mu posielať finančné prostriedky. Bála sa aj o seba, aj o svoju rodinu. Z podrobného výsluchu obžalovanej vyvstali pochybnosti o pravdivosti ňou uvádzaných skutočností. Na jednej strane citové vydieranie a nátlak zo strany danej osoby malo byť v podstate od začiatku ešte od roku 2014 a to aj nátlak spriaznených osôb, naproti tomu obžalovaná uviedla, že si dlhšiu dobu s danou osobou písala cez sociálnu sieť a po určitej dlhšej dobe k nemu pocítovala náklonnosť, lichotilo jej to, záujem tejto osoby o ňu, hoci podľa jej vyjadrenia nechcela sa presťahovať do Turecka, aj keď to on po nej chcel. Za zmienku stojí aj to, že jej daná osoba posielala fotky svojho prirodzenia, čo nie je možné považovať za bežný kamarátsky vzťah (ako ho v podstate obžalovaná najskôr popisovala) a boli v kontakte skoro denno-denne. Táto náklonnosť, ktorá mala nastať po určitom dlhšom čase písania potom vylučuje vydieranie alebo nejaký nátlak zo strany tureckého občana. Aj znalkyňa sa pritom vyjadrila, že sa jej pri vyšetrení obžalovanej javilo, že sa jednalo o mimomanželský vzťah, ktorý sa obžalovaná snažila tajiť pred manželom a rodinou. Znalkyňa sa jednoznačne vyjadrila, že obžalovaná sama nechcela skončiť s týmto vzťahom, nechcela ho ukončiť a chcela v ňom ďalej pokračovať. Aj tieto skutočnosti vylučujú, že by obžalovaná vzťah nemohla ukončiť ale nasvedčujú tomu, že to urobiť nechcela. Ďalej súd uvádza, že obžalovaná najskôr uviedla, že by mohla súdu predložiť aj komunikáciu zo sociálnej siete s uvedenou osobou, po ktorom vyjadrení začala sama uvádzať skutočnosti, že naozaj k danej osobe cítila náklonnosť, že to tak z tej komunikácie bude vidieť, následne po porade s obhajcom v priebehu hlavného pojednávania uviedla, že komunikáciu nemôže predložiť, nakoľko si ju pravidelne vymazávala a preto ju už nemá. Ďalej bola rozporná výpoveď obžalovanej v tom smere, že najskôr uviedla, že o osobe tureckého občana nikomu nepovedala, resp. povedala až v tomto druhom stíhaní, následne však uviedla, že to možno už pri prvom stíhaní povedala svojej rodine ale že oni si mysleli, že sa to už skončilo a nepokračuje v tom. Taktiež bolo minimálne zvláštne a nepochopiteľné, že obžalovaná nevedela uviesť, čo povedala svojmu manželovi v prípade prvého stíhania, keď si museli spolu zobrať úver za účelom úhrady škody. Akoby sa manžel, ktorý si musí zobrať úver 37 tisíc eur ani vôbec nezaujímal, čo sa s odcudzenými peniazmi stalo. Uvedené okolnosti podľa názoru súdu neumožňujú zaujať názor, že by k spáchaniu trestného činu došlo v spojitosti s negatívnymi dôsledkami choroby obžalovanej, pod tlakom odkázanosti alebo podriadenosti alebo pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, prečo ani súd nepriznal poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. c), e), f) Trestného zákona. Podľa názoru súdu išlo s najväčšou pravdepodobnosťou o mimomanželský utajovaný vzťah obžalovanej, ktorý sama nechcela (nie nemohla) ukončiť, i keď potenciálne existuje aj možnosť, že osoba tureckého občana bola len „bielym koňom“ (avšak na tejto skutočnosti súd svoje rozhodnutie nezakladal). V spojitosti s obranou obžalovanej, že keby osoba tureckého občana bol občan slovenskej republiky, sedel by vedľa obžalovanej na mieste obžalovaného ako návodca, súd uvádza, že z výsluchu obžalovanej ani náznakom nevyplývalo, že by ju mal turecký občan navádzať na páchanie trestnej činnosti. Súd pritom vyslovuje presvedčenie, že pokiaľ by tu bol skutočne nejaký nátlak, či vydieranie, obžalovaná by v kontakte s políciou, prokuratúrou a súdom v rámci prvého stíhania tieto skutočnosti oznámila, nakoľko si musela byť vedomá, že by jej mohla byť zo strany týchto orgánov poskytnutá ochrana.

Na základe uvedených skutočností súd má za to, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov je trestom nielen zákonným a spravodlivým ale aj v súlade so zásadou individualizácie trestu s prihliadnutím na všetky zásady ukladania trestov. Takto uložený trest napĺňa prvok tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, je spôsobilý pôsobiť na obžalovanú spôsobom, aby sa v budúcnosti už nedopúšťala páchania trestnej činnosti a zároveň dostatočným spôsobom zabezpečí ochranu spoločnosti.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná v posledných desiatich rokoch nebola vo výkone trestu, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd odmietol vykonanie dôkazu výsluchom K. O., tureckého občana, nakoľko jednak obžalovaná neuviedla presnú identifikáciu tejto osoby, ani narodenie, ani bydlisko, rovnako takýto návrh nebol podaný bez meškania po doručení výzvy podľa § 240 ods. 3, 4 Trestného poriadku. Uvedený dôkaz obžalovaná nenavrhovala ani v priebehu celého prípravného konania ani na začiatku hlavného pojednávania. Navyiac vzťah obžalovanej k tejto osobe popísala aj sama obžalovaná s tým, že pocítovala k tejto osobe náklonnosť a tento mimomanželský pomer chcela udržiavať ako to vyplýva aj z vyjadrení

znalkyne. Súd pritom dodáva, že otázka prípadného výsluchu danej osoby nie je otázkou preukazujúcou vinu alebo nevinu obžalovanej (vinu priznala) ale iba jej pohnútky pri páchaní trestnej činnosti, ktorú mal však súd za dostatočne preukázanú vykonaným dokazovaním a hodnotením dôkazov tak jednotlivo ako aj v ich súhrne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.